

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121245846
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:6121245846.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právne veci žalobcov v 1. rade: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, D. E., v 2. rade: A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, D. E., žalobcovia v 1. a v 2. rade zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o., so sídlom Ernestova bašta 2, Nové Zámky, žalobca v 3. rade: A. B. C., F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, H., proti žalovanej: I. J., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom K. XXX, v konaní zastúpená: Mgr. Elena Szabóová, advokátka, so sídlom Komárňanská 100, Hurbanovo, za účasti intervenienta na strane žalovanej: Komunálna poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie sumy 6 739,42 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov v 1. až 3. rade, proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/18/2021-1429 zo dňa 14. októbra 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (výrok II.) a v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania (výrok III) a nároku na náhradu trov konania štátu (výrok IV) p o t v r d z u j e.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

III. Intervenientovi na strane žalovanej p r i z n á v a voči žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom návrh žalovanej na prerušenie konania zo dňa 27.02.2023 zamietol, II. výrokom žalobu žalobcov v 1. až 3. rade zamietol, III. výrokom rozhodol, že žalovaná a intervenient na strane žalovanej majú voči žalobcov v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a IV. výrokom rozhodol, že štát má voči žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 415, § 420 ods. 1, ods. 3, § 442 ods. 1, ods. 3, § 443 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 262 ods. 1, § 253 ods. 1, ods. 2, § 255 ods. 1, § 259, § 260 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ako aj zisteným skutkovým stavom veci na základe čoho dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodne podaná a preto ju zamietol.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobcovia v 1. a v 2. rade po pristúpení žalobcu v 3. rade do konania, v znení jej zmeny domáhali, aby súd žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcom v 1. až v 3. rade istinu 6 249,42 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 25.12.2020 zo sumy 6 249,42 eura až do úplného zaplatenia s tým, že plnením žalovanej čo i len jednému zo žalobcov, zaniká povinnosť plniť ďalším žalobcom v rozsahu poskytnutého plnenia. Ďalej sa domáhali, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade náklady spojené s

uplatnením pohľadávky vo výške 240 eur a súčasne jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. až v 2. rade, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 250 eur. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

1.2. Uviedol, že prvým výrokom tohto rozsudku návrh žalovanej na prerušenie konania doručený súdu dňa 27.02.2023 zamietol. Prerušenie konania do ukončenia konania o výkone štátneho stavebného dohľadu vo veci porušenia stavebného zákona a to vykonania čiernej stavby - kanalizačnej prípojky napojenej na susedovu kanalizačnú prípojku, ktorá je vyvedená na ulicu, podľa názoru súdu nie je dôvodom pre prerušenie konania vo veci samej, najmä ak rozhodnutie orgánu štátneho stavebného dohľadu vo veci údajného napojenia žalovanej na kanalizačnú prípojku žalobcu v 1. rade, by za súčasného skutkového stavu nemalo význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Predmetom konania vo veci samej je nárok žalobcov v 1. až v 3. rade na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť na predmetnej nehnuteľnosti konaním žalovanej. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že na pozemku žalovanej sa nachádzalo zavlažovacie zariadenie, ktorého primárnym účelom bolo zavlažovanie výsadby zelene na pozemku žalovanej. V konaní nebolo sporné, že predmetná nehnuteľnosť žalobcov v 1. a 2. rade mala k 14.09.2020 vady (poruchy), ktoré sú opísané v znaleckom posudku č. 49/2020 zo dňa 13.10.2020. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobcovia v 1. až 3. rade neboli nikdy v rozhodnom období od marca 2019 do podania žaloby súčasne spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti tak, ako sa môže javiť zo znenia žalobného petitu, a preto bolo potrebné na ich nároky prihliadať ako na samostatné nároky majúce sa vyplatiť oddelene. Bolo totiž potrebné rozlišovať nároky žalobcov majúce sa zaplatiť titulom náhrady škody a majúce sa uplatňovať titulom zodpovednosti za vady kúpenej veci.

1.3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti bol od 01.12.2008 do 28.05.2020 žalobca v 3. rade, ktorý ju využíval ako exekučný sklad pri výkone svojho povolania. Sám žalobca v 3. rade vypovedal, že pred marcom 2019 boli na predmetnom dome steny suché nebola tam pleseň, voda, vlhko a že zmáčanie predmetnej nehnuteľnosti začalo približne na jar v roku 2019, čo potvrdila aj svedkyňa A. C. C. aj svedkyňa L. M., či v čestnom prehlásení aj N. A. O.. Žalobca v 3. rade uviedol, že izby predmetného domu z vnútornej strany boli premočené, prvá izba, kuchyňa, kúpeľňa aj obývačka vlhli a plesnivali od vody z tryskovej závlahy žalovanej. Stena predmetného domu bola reálne mokrá od strany žalovanej a toto sa odzrkadlilo na vnútorných stenách. Napriek tomu, že žalobca v 3. rade žalovaný na polievanie niekoľkokrát aj v prítomnosti žalobcu v 1. rade upozornil, polievanie pokračovalo. Žalobca v 3. rade nemal záujem o nehnuteľnosť, ktorá je permanentne zmáčaná a plesnivá a v takomto stave bola predmetná nehnuteľnosť pre žalobcu v 3. rade nevyužiteľná. Z uvedeného vyplynulo, že už v čase, keď bol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti žalobca v 3. rade, táto vykazovala vady (poruchy). Žalobca v 3. rade v dôsledku existencie väd uviedol, že predmetná nehnuteľnosť v takomto stave je pre neho nevyužiteľná a preto nehnuteľnosť dňa 26.05.2020 predal za 13 000 eur A. P., ktorý všetky vady predmetnej nehnuteľnosti, na ktoré bol upozornený rešpektoval. To, že predmetná nehnuteľnosť v čase predaja A. P. vykazovala vady, potvrdila aj svedkyňa L. M., ktorá vypovedala, že po tom, keď žalovanej na jar v roku 2019 zabudovali polievacie zariadenie, a položili trávnik, svedkyňa videla viackrát polievanie žalovanou, pričom voda stekala do pivnice, predmetný rodinný dom bol čoraz vlhší, v kúpeľni odpadli obkladačky, komora navlhla, omietka bola odlúpnutá, bola tam pleseň, drevené parkety boli dvihnuté. Najviac bola zasiahnutá izba, v ktorej žalobca v 3. rade skladoval veci. Svedkyňa v tejto súvislosti uviedla, že keď žalovaná začala polievať predmetnú nehnuteľnosť, bolo žalobcom navrhnuté, aby sa predmetná nehnuteľnosť predala niekomu tretiemu. Zároveň potvrdila, že pán P. mohol vidieť predmetné vady na nehnuteľnosti pri obhliadke, pričom každý iný to mohol vidieť.

1.4. K výsluchu znalkyne Ing. Viery Katonovej súd prvej inštancie uviedol, že znalkyňa pri svojom výsluchu vypovedala, že zo zistených poškodení na predmetnom rodinnom dome vznikli výlučne pôsobením záhradnej závlahy pravidelným polievaním, najviac tie statické poruchy a to viditeľné trhliny cez stavbu, sadanie domu zo severozápadnej strany, ktoré je spôsobené zmenou podlažia, odpadávanie dlaždíc z kúpeľne. Zároveň ale uviedla, že si nevie predstaviť dátum vzniku škody, keďže sa nedá určiť s presnosťou, nakoľko tento proces je trvajúci dlhší čas. Uviedla, že sadanie nosných konštrukcií väčšinou býva spôsobené aj prechodom období zo zimy na jar, keď podlažie zamŕza. Z vyššie uvedeného preto súdu bolo zrejmé, že A. P., ktorý uzatváral kúpnu zmluvu so žalobcom v 3. rade dňa 26.05.2020 bol oboznámený s vadami, ktoré predmetná nehnuteľnosť v čase predaja mala, keďže proces vzniku väd je podľa vyjadrenia znalkyne dlhodobejším procesom, na vznik niektorých väd je väčšinou potrebný prechod ročných období, a keďže A. P. si mal predmetnú nehnuteľnosť pred kúpou (po zime 2019/2020 v mesiaci máj 2020) niekoľkokrát pozrieť, musel byť s vadami oboznámený a tieto akceptoval a predmetnú nehnuteľnosť v takomto stave kúpil.

1.5. Z vykonaného dokazovania preto nevyplývalo, aký rozsah poškodenia bol v čase prvotného predaja predmetnej nehnuteľnosti zo žalobcu v 3. rade na A. P.. Z toho vyplýva, že ak aj žalobcovi v 3. rade nejaká škoda na nehnuteľnosti vznikla, nie je preukázané, v akom rozsahu táto škoda vznikla práve žalobcovi v 3. rade, keďže tento, ako sám vypovedal, predmetnú nehnuteľnosť oceniť nedal a predal ju za sumu, ktorú v tom čase práve potreboval. Ak žalobcovi v 3. rade aj nejaká škoda vznikla, nebolo preukázané v akej výške a ani v akom rozsahu vznikla práve žalobcovi v 3. rade, pretože výška škody a rozsah škody boli stanovené znaleckými posudkami až k 14.09.2020, kedy žalobca v 3. rade už viac ako tri mesiace nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Navyše, zo žiadneho listinného dôkazu nevyplývalo, že by si žalobca v 3. rade vo vzťahu k vzniknutej škode voči žalovanej niekedy akúkoľvek škodu pred jeho prístupím do konania uplatňoval. Teda ak žalobcovi v 3. rade aj nejaká škoda na predmetnej nehnuteľnosti vznikla, nie je určený ani jej reálny rozsah a ani jej skutočné vyčíslenie. Navyše, ako bolo uvedené vyššie, žalobca v 3. rade za prevod predmetnej nehnuteľnosti dostal od A. P. zaplatenú plnú kúpnu cenu, teda kúpnu cenu, ktorú si sám žalobca v 3. rade stanovil, z čoho vyplýva, že mu predajom predmetnej nehnuteľnosti za dohodnutú sumu škoda titulom ušlého zisku vzniknúť nemohla. Na základe uvedeného mal preto súd žalobu vo vzťahu k nároku žalobcu v 3. rade voči žalovanej za nedôvodnú.

1.6. Súd prvej inštancie následne poukázal na čestné prehlásenie A. P. zo dňa 13.03.2023 ktorý vyhlásil, že pravidelne chodil služobne do Nových Zámok, predmetnú nehnuteľnosť mal po ceste a preto ju vždy išiel skontrolovať. Hneď pri prvej takejto kontrole videl, že zo zadnej strany predmetného domu bol poliaty bariérový betónový plot, a za predmetným rodinným domom bola mokrá aj zem. Videl, že brizolit bol vyblednutý do výšky viac ako dva metre a hneď videl, že sa jedná zrejme o dlhodobé polievanie zo strany susedov a preto sa rozhodol, že predmetnú nehnuteľnosť vráti žalobcovi v 3. rade. Žalobca v 3. rade nemal záujem o kúpu. Následne preto A. P. kúpnu zmluvou zo dňa 02.06.2020 predmetnú nehnuteľnosť predal žalobcom v 1. a 2. rade za 14 000 eur. V tomto smere žalobkyňa v 2. rade vypovedala, že nechcela, aby sa predmetná nehnuteľnosť rozpadla, schátrala, tak ju so žalobcom v 1. rade odkúpili za 14 000 eur a rekonštruujú ju, lebo je to rodičovský dom žalobkyne. Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru, že A. P. predával žalobcom v 1. a v 2. rade (pôvodne chcel vrátiť žalobcovi v 3. rade) predmetnú nehnuteľnosť z dôvodu jej poškodenia, o ktorom žalobcovia v 1. až 3. rade vedeli, keďže sama žalobkyňa v 2. rade vypovedala, že predmetná nehnuteľnosť bola žalobcom v 3. rade predaná s odobrením žalobkyne v 2. rade práve z dôvodu, že na opravu vád predmetnej nehnuteľnosti (vlhnutie, pohnutie celého predmetného domu, ktorého pravá časť bola klesnutá viac ako 7 cm) by bolo potrebné vynaložiť veľa investícií.

1.7. V tomto smere súd prvej inštancie zdôraznil, že A. P. nikdy od kúpnej zmluvy so žalobcom v 3. rade neodstúpil, ale pristúpil k uzatvoreniu novej kúpnej zmluvy so žalobcami v 1. a 2. rade. A. P. pri kúpe predmetnej nehnuteľnosti od žalobcu v 3. rade nenamietal, že by predmetná nehnuteľnosť mala vady, napriek skutočnosti, že ako vyplývalo z výpovedí strán sporu, dôvodom predaja predmetnej nehnuteľnosti bolo práve poškodenie uvedenej nehnuteľnosti. Žalobcom v 1. a 2. rade preto muselo byť nad všetky pochybnosti najneskôr v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy dňa 02.06.2020 zrejme, že predmetná nehnuteľnosť má vady, poškodenie. Keďže znalecký posudok č. 49/2020 na určenie rozsahu škody na predmetnej nehnuteľnosti bol vypracovaný až k 14.09.2020, nie je ani pri žalobcoch v 1. a 2. rade zrejme, aký rozsah škody vznikol na predmetnej nehnuteľnosti práve žalobcom v 1. a 2. rade a či vôbec uvedená škoda vznikla práve žalobcom v 1. a 2. rade. Aj samotná znalkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že prejav poruchy bol pri obhliadke zo dňa 14.09.2020 zreteľný a viditeľný, pričom k stavu predtým sa nevedela vyjadriť, keďže nevidela stavbu pred vznikom poruchy. Uviedla, že si nevie predstaviť dátum vzniku škody, tento nie je úplne presný a nedá sa určiť s presnosťou, nakoľko tento proces je trvajúci dlhší čas. Z uvedeného preto mal súd prvej inštancie nesporne preukázané, že predmetná nehnuteľnosť v čase jej kúpy žalobcami v 1. a 2. rade poškodená bola. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobcovia v 1. a 2. rade v čase kúpy predmetnej nehnuteľnosti o poškodení vedeli, toto poškodenie malo byť zohľadnené v kúpnej cene predmetnej nehnuteľnosti, kedy sa pri kúpnej cene 14 000 eur javí, že tieto vady nehnuteľnosti zohľadnené boli. V prípade, ak by o poškodení predmetnej nehnuteľnosti v 1. a 2. rade nevedeli, čo však nie je tento prípad, mali sa od predávajúceho A. P. domáhať zodpovednosti za vady predanej veci.

1.8. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní nebolo žalobcami v 1. až 3. rade preukázané, kedy škoda a ktorému zo žalobcov vznikla, v akom rozsahu ktorému zo žalobcov vznikla, a nie je možné jednoznačne určiť, kto je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku na náhrady škody, keďže nie je zrejme, kedy a v akom rozsahu škoda vznikla a v akej výške tomu ktorému vlastníkovi, v rozhodnom vlastníckom období k predmetnej nehnuteľnosti. Podaná žaloba podľa názoru súdu nezohľadňovala všetky aspekty daného prípadu, keďže žalobcovia v 1. až 3. rade sa žalobou domáhajú náhrady škody, ktorá mala vzniknúť konaním žalovanej v období od marca 2019 do

septembra 2020, keďže žalobcovia v 1. a 2. rade sa vlastníkami nehnuteľnosti stali 25.06.2020 a žalobca v 3. rade bol vlastníkom nehnuteľnosti od 01.12.2008 do 28.05.2020, pričom žaloba nezohľadňuje obdobie od 28.05.2020 do 25.06.2020, t. j. v čase, keď vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti nebol ani jeden so žalobcov, pričom nie je preukázané, či práve v uvedenom období, kedy nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti ani jeden zo žalobcov, nevznikla na predmetnej nehnuteľnosti škoda a v akom rozsahu. V danom prípade súd navyše zdôraznil, že ak aj existuje škoda, a ak pripustíme, že škode predchádzal protiprávny úkon, v konaní ani na základe predložených znaleckých posudkov nebolo žalobcami jednoznačne preukázané, či by tento škodlivý následok nebol nastal aj bez tejto skutočnosti (t.j. polievania), keďže zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva a v tomto sa súd stotožňuje s obranou žalovaných, že žalobcami predloženými znaleckými posudkami, neboli preukázané statické a stavebné vady stavby a ich príčina, teda nebolo preukázané, či predmetná nehnuteľnosť pred žalovaným obdobím netrpela popisovanými vadami, keďže predmetná nehnuteľnosť nebola posúdená ako celok. Aj samotná znalkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že nedisponovala informáciami o stavbe spreď roka 2019. Súd prvej inštancie napokon uviedol, že zamietol návrh žalovanej, žalobcov v 1. a 2. rade a intervenienta na doplnenie dokazovania, keďže mal za to, že tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu boli všetky dôkazy navrhované, boli už doterajším konaním, bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP. Súd žalobu žalobcov zamietol a preto žalovaná a intervenient na strane žalovanej boli v konaní plne úspešnými stranami sporu a tak im súd proti žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Zároveň súd uznesením zo dňa 11.10.2024 znalkyni N. B. H., C. C. XX, D. E. za účasť na pojednávaní dňa 20.04.2023 priznal odmenu vo výške 52,08 eura a žalobcom v 1. až v 3. rade uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu, keďže žalobcovia boli v konaní neúspešnou stranou v plnom rozsahu.

2. Proti uvedenému rozsudku, v celom jeho rozsahu, v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1. a v 2. rade, s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. CSP a žiadali odvolací súd, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno, č. k. 13C/18/2021-1429 zo dňa 14.10.2024 v zmysle ustanovenia § 389 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie a aby žalobcom v 1. a v 2. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Vo svojom odvolaní uviedli, že v rámci predbežného právneho posúdenia súd prvej inštancie vyslovil, že neboli preukázané vady stavby a ich príčina, ako ani potreba dĺžky a intenzity pôsobenia konania žalovanej pre spôsobenie poruchy na nehnuteľnosti žalobcov v takom rozsahu, v akom sú zadokumentované v jednotlivých znaleckých posudkoch. Súd v rámci predbežného právneho posúdenia vyslovil, že nebolo preukázané, že poškodenie nehnuteľnosti žalobcov v dôsledku polievania záhrady vzniklo na nehnuteľnosti od júna 2020 do 14.09.2020 konaním žalovanej, pričom podľa predbežného právneho posúdenia súdu prvej inštancie nebolo preukázané ani poškodenie nehnuteľnosti žalobcov v dôsledku polievania záhrady žalovanou a to v období, keď bol vlastníkom nehnuteľnosti žalobca v 3. rade. Súd v rámci predbežného právneho posúdenia vyslovil, že nebolo preukázané, v akom rozsahu žalovaná polievala spornú nehnuteľnosť od marca 2019 a či tento rozsah polievania mohol spôsobiť poškodenie predmetnej nehnuteľnosti žalovanom rozsahu. Z predbežného právneho posúdenia, vedenia konania súdom prvej inštancie vyplynulo, že súd prvej inštancie sa nezaoberal výškou spôsobenej škody a preto aj strany sporu venovali pozornosť v rámci dôkaznej povinnosti k otázkam v zmysle predbežného právneho posúdenia súdu prvej inštancie. Vzhľadom k tejto skutočnosti bolo očakávateľné, že súd prvej inštancie bude rozhodovať medzitimným rozsudkom, čo sa nestalo. Uviedli, že žalobcovia v konaní predložili dva súkromné znalecké posudky preukazujúce žalobou uplatnený nárok, čo do dôvodu a čo do výšky. V prípade, ak by pre súd prvej inštancie nebol dostačujúci znalecký posudok N. H. B., bolo dôvodné očakávať, že by strany sporu navrhli výsluch tejto znalkyne, resp. by návrhy na doplnenie dokazovania boli zamerané k otázke výšky škody spôsobenej konkrétnemu žalobcovi. Z uvedeného dôvodu sú žalobcovia toho názoru, že týmto procesným postupom im bolo znemožnené, aby uskutočňovali ich procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Dôvodili, že už od začiatku konania evidovali porušovanie svojich procesných práv, kedy sa museli opakovane domáhať toho, aby bolo pristúpené k ich výsluchu a rovnako aj k vykonaniu nimi navrhovaných dôkazov. Vzhľadom na vyslovený predbežný právny názor a predložené znalecké posudky vypracované osobami s kvalifikovanými odbornými vedomosťami, nemohli žalobcovia v spore predvídať potrebu vykonania dokazovania napríklad porovnávacími dôkaznými prostriedkami spreď obdobia uvedeného v žalobe a rovnako je po oboznámení sa s dôvodmi súdu prvej inštancie pre zamietnutie žaloby očakávateľné, že pokiaľ by žalobcovia disponovali napr. fotografiami nehnuteľnosti z

minulého obdobia, resp. vyhotovené spred obdobia vymedzeného v žalobe žalobcov, súd prvej inštancie by rovnako uviedol, že nie je možné určiť, kedy boli tieto fotografie vyhotovené ako dôvod pre zamietnutie žaloby. Preto uviedli, že pokiaľ by žalobcovia disponovali takými dôkaznými prostriedkami, nemali by potrebu preukazovať spôsob vzniku škody a rovnako aj výšku spôsobenej škody prostredníctvom znaleckých posudkov, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil aj napriek vykonanému dokazovaniu ako nedostatočné, v zmysle záverov z nich vyplývajúcich. Namietali, že súd sa nevysporiadal s návrhom žalobcov na zmenu žaloby, z obsahu ktorej vyplynulo, že si žalobcovia uplatnili solidárnu pohľadávku, podľa ktorej by bola žalovaná oprávnená plniť žalovanú sumu hociktorému zo žalobcov, ktorí by si túto pohľadávku boli povinní vzájomne vysporiadať. Poukázali aj na to, že žalobca v 3. rade riešil zalievanie steny rodinného domu aj pred marcom 2019 a to cestou Obcej polície v I., pretože žalovaná v dôsledku problémového správania poškodzovala stenu tejto nehnuteľnosti. Skutočnosť, že reálne sa škoda na nehnuteľnosti prejavila v neskoršom období korešponduje s vyjadreniami znalkyne N. B. H. v priebehu konania, keďže ide o proces trvajúci dlhší čas v rozsahu dvoch mesiacov a roka a pol.

2.2. Uviedli, že žalobca v 3. rade si škodu uplatňoval od škodcu, nakoľko prevodom nehnuteľnosti nedochádza k zániku zodpovednosti škodcu za ním spôsobenú škodu na nehnuteľnosti. Žalobcovia evidovali protiprávne konanie žalovanej polievaním nehnuteľnosti v ich vlastníctve, avšak ako ustálila znalkyňa, o skutočnej škode a jej konkrétnej výške sa dozvedeli až zo znaleckých posudkov N. B. H. a N. B.. Výpoveďou znalkyne N. H., bola preukázaná príčinná súvislosť, ktorá navyše vylúčila spôsobenie škody atmosferickými zrážkami. V tomto smere sa nestotožnili ani s úvahami žalovanej o úniku vody z kanalizačného potrubia v dome, nakoľko táto okolnosť vykonaným dokazovaním nebola zistená a ani preukázaná a uviedli, že aj sama znalkyňa sa vyjadrila, že na vlastné oči videla, ako žalovaná polievaním závlahovým systémom, zmáčala betónové oplotenie žalobcov a podrobne sa vyjadrila k spôsobu vzniku škody na nehnuteľnosti žalobcov. Poukázali na to, v akom období bol žalobca v 3. rade vlastníkom nehnuteľnosti, v akom období boli vlastníkami žalobcovia v 1. a 2. rade, ktorí preukázali, že žalobca v 3. rade pred marcom 2019 oznamoval Obcej polícii v Dulovciach protiprávne konanie žalovanej. Nie je preto zrejmy záver súdu prvej inštancie, pre ktorý nemohol žalobcovi v 3. rade vzniknúť nárok na náhradu škody uplatnený cestou žaloby v prípade, ak bolo preukázané, že škoda vznikla v časovom období, v ktorom bol vlastníkom tejto nehnuteľnosti žalobca v 3. rade. Navyše svedkyňa M. potvrdila, že škoda vznikla na nehnuteľnosti aj v čase vlastníctva žalobcu v 3. rade. Je nepochybné, že škoda vznikla porušením právnej povinnosti žalovanej, ktorá žalobcom v 1. až v 3. rade spôsobila škodu zmáčaním steny nehnuteľnosti závlahovým systémom, resp. polievaním a to v období od jari 2019 do jesene 2020. Rovnako je z výpovede znalkyne a ňou vyhotovených fotografií preukázané, že totožným spôsobom bola predmetná nehnuteľnosť žalobcov zalievaná aj pred umiestnením bariérového oplotenia, ktoré boli žalobcovia nútení postaviť na ochranu svojej nehnuteľnosti, čomu korešponduje vyblednutie brizolitu steny rodinného domu žalobcov, do výšky porovnateľnej so zalievanou časťou bariérového oplotenia. Rovnako došlo k podmyvaniu základov domu, ako aj betónového oplotenia, ktoré bolo vybudované v zúfalej snahe žalobcov o ochranu rodinného domu. Poukázali na výsluch znalkyne, ktorá vylúčila, že by k vzniku ňou zistenej škody došlo v období väčších dažďov a tiež upresnila, že k zmáčaniu prichádzalo len v tej časti nehnuteľnosti, ktorá susedí s nehnuteľnosťou žalovanej a to v časti závlahového systému.

2.3. V závere uviedli, že svedok P. mal záujem o odstúpenie od kúpnej zmluvy, avšak z dôvodu blízkych rodinných vzťahov a najmä citových väzieb žalobkyne v 2. rade k týmto nehnuteľnostiam, tieto nadobudli do vlastníctva žalobcovia. Vzhľadom ku skutočnosti, že svedok P. vzhľadom na dĺžku vkladového konania na príslušnom katastrálnom odbore neevidoval spôsobenie škody, keďže titulom kúpnej zmluvy mu žalobcovia uhradili sumu 14.000 eur, nebola mu na nehnuteľnosti spôsobená škoda. V tomto smere sa dá uvažovať o tom, že svedok P. chcel uplatniť voči žalobcovi v 3. rade nároky z vád odstúpením od kúpnej zmluvy, k čomu napokon pristúpiť nemusel, keďže tieto nehnuteľnosti zostali „v rodine“. Žalobcovia zdôraznili, že majú za to, že v konaní bol preukázaný aj kauzálny nexus protiprávneho konania žalovanej a podotkli, že žalovaná si trysky na závlahu nastavovala sama svojpomocne, ktoré ale nastavila spôsobom, ktorým zmáčala nehnuteľnosť žalobcov. Opätovne poukázali na vyjadrenie svedkyne M., ktorá uviedla, že predmetná nehnuteľnosť bola v dobrom stave v období od roku 2016 do roku 2019. Za zmätočné právne závery považovali rozhodnutie súdu prvej inštancie, v ktorých súd poukázal na závery znalkyne, ktorá konštatovala, že vady boli spôsobené výlučne pôsobením záhradnej závlahy a napriek tomu súd vyvodil závery, ku ktorým dospel vo vzťahu k príčinnej súvislosti. K výroku o náhrade trov konania, sa žalobcovia rovnako nestotožňujú s právnym posúdením súdu prvej inštancie nielen vo vzťahu k žalovanej, ale aj vo vzťahu k intervenientovi na strane žalovanej, ktorý vstup do konania žalobcovia namietali, žiadali preukázanie platnej poistnej zmluvy, od ktorej intervenient vyvodzoval oprávnenie na vstup do konania s poukazom na vyjadrenie, že poistenie žalovanej zahŕňa

náhradu škody spôsobenej tretím osobám, rovnako žalobcovia žiadali preukázanie hlásenia škodovej udalosti, pričom bol predložený doklad od poisťovne AXA bez bližších údajov. Žalobcovia opakovane prezentovali svoje pochybnosti o okolnostiach uzatvorenia poisťovej zmluvy a vzhľadom na namietanú neplatnosť samotnej poisťovej zmluvy, odvolaním namietali aj nárok intervenienta na strane žalovanej na náhradu trov konania, ktorý mu bol napadnutým rozsudkom priznaný.

3. Proti rozsudku voči výroku II, III a IV, podal v zákonnej lehote písomné odvolanie žalobca v 3. rade a navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu sp. zn. 13C/18/2021 zo dňa 14. októbra 2024 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudol na základe právneho úkonu z 01.12.2008 a vlastníkom bol po celý čas z úcty k starým rodičom, ktorý boli pôvodnými vlastníkami nehnuteľnosti od roku 1962. Svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti dňa 26.05.2020 previedol na cudziu osobu, avšak v dôsledku citovej väzby žalobkyne v 2. rade k nehnuteľnosti jej predkov, dňa 02.06.2020 uzatvorili ďalšiu kúpnu zmluvu na základe ktorej, nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti žalobcovia v 1. a v 2. rade a sú vlastníkami doteraz. Uviedol, že žalovaná svojím konaním spôsobila škodu na rodinnom dome, vznik škody náležite nevyvrátila, čo vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu. Súd žalobu zamietol podľa bodu 52 z dôvodu, že žalobcovia v 1. až v 3. rade neboli nikdy v rozhodnom období od marca 2019 do podania žaloby súčasne spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Žalobca v 3. rade však podaným odvolaním tvrdí, že súdu bolo listinami preukázané, v ktorom období bol vlastníkom nehnuteľnosti a súd sa nevysporiadal s tým, prečo nemohol žalobcovi v 3. rade vzniknúť nárok na náhradu škody na nehnuteľnosti, keď bolo preukázané, že škoda vznikla v časovom období, kedy bol vlastníkom. To, že nehnuteľnosť vykazovala znaky poškodenia sa odzrkadlila aj v kúpnej cene tak, ako to vyplýva z kúpnej zmluvy zo dňa 26.05.2020. Uviedol, že jeho právny nárok na náhradu škody nie je premlčaný. Námietku premlčania žalovaná nevzniesla.

3.1. Poukázal na to, že znalkyňa N. B. H., v znaleckom posudku č. 49/2020 zo dňa 13.10.2020 za príčinu deformácii pôdy a klesanie domu označila pravidelné polievania záhradnou závlahou z parcely reg. „C“ č. 1699/49 v kat. úz. I.. Ďalej uviedol, že rodinným dom používal ako skladové priestory k výkonu svojho povolania súdneho exekútora a to nepretržite počas celej doby trvania vlastníckeho práva. Poukázal na výsluch svedkyne L. M., ktorá potvrdila, že od roku 2016, kedy začala chodiť do predmetného rodinného domu a nosili tam zaistené veci v rámci výkonu povolania žalobcu v 3. rade (do roku 2020) bol rodinný dom tak navlhnutý, že museli nosiť veci inde. Potvrdila, že rodinný dom bol čoraz vlhší, v kúpeľni odpadali obkladačky, navlhla komora a bola odlúpnutá omietka. Bola tam plieseň a dvihnuté drevené parkety a preto sa rodinný dom nemohol užívať ako skladové priestory pre výkon činnosti povolania žalobcu v 3. rade. Svedkyňa potvrdila, že opakovane žalovanú upozornila na polievanie a žiadala aby s tým prestala. Vo vzťahu k výroku III a IV týkajúce sa náhrady trov konania uviedol, že žalobcovia akceptovali vstup Komunálnej poisťovne do súdneho konania ako intervenienta. Opakovane poukázal na špekulatívnu vstup žalovanej, ktorá navrhla vstup Komunálnej poisťovne do konania z dôvodu, aby v prípade neúspechu v konaní o náhradu škody znášala náklady táto poisťovňa, na základe poisťovej zmluvy. Z dôvodu, že žalobcovia namietajú neplatnosť samotnej poisťovej zmluvy tvrdia, že intervenient nemá nárok na náhradu trov konania, ktorá mu bola rozhodnutím súdu priznaná. Vstup intervenienta považoval za konanie žalovanej, ktorým sa špekulatívne istila, nakoľko v konaní súd neskúmal či, odkedy a dokedy bola poisťná zmluva platná, či žalovaná poisťné zaplatila a či Komunálnej poisťovni žalovaná nahlásila škodovú udalosť a kedy a intervenient – poisťovňa, k tomuto nepredložila žiadne dokumenty k danej skutočnosti. V zmysle uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. K podanému odvolaniu žalobcov v 1. a 2. rade sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá odvolaciemu súdu navrhla, aby – aj v zmysle viazanosti odvolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 383 CSP odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil, ako vecne aj formálne správne. Uviedla, že nie je zrejmé, z čoho vyvodzujú žalobcovia jednak svoje očakávanie a jednak povinnosť súdu rozhodnúť medzityčným rozsudkom. Ani jeden znalecký posudok sa nezaoberal stavbou žalobcov ako celkom, teda jej usadením do terénu, vlastnosťami terénu, hydroizoláciou alebo jej absenciou, úrovňou údržby nehnuteľností a vyhodnotením iných, než žalobcami uvádzaných vplyvov na stavbu. V konaní vypočutá znalkyňa N. H. výslovne uviedla, že pri vypracovávaní znaleckého posudku neskúmala, kam bola odvádzaná voda z nehnuteľnosti žalobcov, zavlhnutie v časti domu nesusediacej s pozemkom žalovanej znalkyňa nepoprela, praskliny v prednej časti domu považovala za estetickú, nie stavebnú vadu, praskliny v murive plotu pred domom žalobcov tvrdí, že nevidela (hoci sú zjavné aj z predložených fotografií a nemôžu súvisieť s akoukoľvek činnosťou žalovanej), bariérový betónový plot, ktorý sa nachádza medzi pozemkami žalobcov a žalovanej neskúmala, ani jeho poškodenia (hoci

ak by mala z pozemku žalovanej pôsobiť voda, pôsobila by predovšetkým na plot), na poškodenie nehnuteľností žalobcov „by nestačil väčší dážď“, neskúmala, aké je podložie a ako bola založená stavba, či bola izolovaná voči zemnej vlhkosti, fotodokumentáciu stavby pred rokom 2019 si nevyžiadala, vychádzala len z tvrdení žalobcov ako objednávateľov znaleckého posudku. Následne poukázala na to, že znalkyňa nemala vedomosť o tom, ako dlho je nehnuteľnosť zo strany žalobcov využívaná a na otázku, či „môže technicky nesprávny spôsob odkanalizovania vody viesť k rovnakým následkom ako konštatuje v znaleckom posudku“ uviedla, že „väčšinou majitelia nehnuteľností si neznehodnocujú svoje nehnuteľnosti, a preto nepripúšťa, že by zlým odkanalizovaním vznikli takéto vady. Na otázky súvisiace s tým, že v nehnuteľnosti žalobcov sa voda evidentne používala, ale kanalizačná prípojka ani žumpa sa na pozemku nenachádza, sa znalkyňa vyjadrovať odmietla. Inak povedané, znalkyňa urobila posudok tak, ako jeho záver žiadali vyhotoviť žalobcovia. Napokon znalkyňa vo svojej výpovedi znalca (nie svedka) na pojednávaní na otázku „Viete potvrdiť, že výlučnou príčinou zavlhnutia bolo polievanie?“ odpovedala „potvrdiť to neviem.“, čím sama poprela svoj predchádzajúci znalecký záver.

4.1. Ďalej uviedla, že žalobcovia v rozpore s tým, čo tvrdia v odvolaní, si neuplatnili „solidárnu pohľadávku“. Solidarita nevznikla a nemohla vzniknú medzi žalobcami v 1. a 2. rade na jednej strane a žalobcom v 3. rade na strane druhej. Zároveň solidarite bráni aj absencia p. P. v okruhu strán sporu – či už na strane žalobcov, alebo na strane žalovaných. Taktiež upriamila pozornosť na to, že žalobca v 3. rade nepreukázal, že by riešil zalievanie steny domu aj pred marcom 2019, o čom svedčí odpoveď obce I.. Odkázala na svoje ústne a písomné vyjadrenia a svoju záverečnú reč. Svedok P. nikdy netvrdil „zmáčanie nehnuteľnosti žalovanej“ a ani úmysel uplatniť voči žalobcovi v 3. rade nároky z väd. Žalovaná poukázala aj na to, že odpadové vody neboli odvádzané ani do žumpy, ani do kanalizácie a pretože sa v dome nachádzala kúpeľňa aj kuchyňa s prívodom vody, vady stavby mohli byť spôsobené aj nesprávnym odvedením týchto odpadových vôd. Žalovaná upriamila pozornosť na svedeckú výpoveď p. H. na pojednávaní dňa 17.07.2024, ktorý uviedol, že nezistil žiadnu vadu, nezistil podmáčanie pôdy, nezistil vady trávy spôsobené nadmerným polievaním alebo nadmernou vlhkosťou. Potvrdil, že ide o mikrokvapky, teda systém pracujúci s minimálnym množstvom vody, ktorý nie je spôsobilý spôsobiť žiadne škody. Pri dotaze žalobkyne v konfrontácii s fotografiou, podľa ktorej mala závlaha striekať ponad plot až na dom žalobcov reagoval svedok tak, že toto nie je možné, a takýmto obvinením neprofesionality ho urážajú. Uviedol, že závlaha sa nastavuje na automatiku a manuálne, zvyčajne v objemoch, ktoré sa do budúceho dňa vyparia.“

4.2. Žalovaná vyjadrila podozrenie, že podanou žalobou nejde o náhradu škody, ale o „trestanie“ žalovanej, ako to v minulosti žalobcovia robili, tak formou návrhov na obmedzenie žalovanej neodkladnými opatreniami, ako aj sústavným podávaním zjavne bezdôvodných návrhov na rôzne štátne orgány vo vzťahu k osobe žalovanej, ale aj členom jej rodiny, spochybňovaním jej rodičovských kompetencií, prípadne (ako to vyjadrovali aj v tomto konaní) spochybňovaním spôsobu jej života, morálky a podobne. Uviedla, že súd môže nárok na náhradu škody priznať len na základe jednoznačného preukázania škody, že škoda vznikla porušením právnej povinnosti žalovaného a tým, že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaného je príčinná súvislosť, ktorá musí byť priama a bezprostredná. Ak žalobcovia namietajú porušenie ich procesných práv, žalovaná opakovane poukazuje na to, že k žalobcom bol súd až nadmieru tolerantný, prelomiac zásadu koncentrácie konania, umožňujúc žalobcom nielen zmenu skutkových tvrdení, oneskorené navrhovanie dôkazov, ale aj zmenu (pristúpenie) žalobcu neskôr, než pri prvom úkone, kedy tak urobiť mohli (reakciou na žalovanou podaný odpor proti platobnému rozkazu). Žalobcovia sa petitom domáhajú zrušenia rozsudku avšak bez toho, aby uviedli, čo by malo byť predmetom nového prejednanja, bez navrhnutia procesne prípustných novôt v konaní a napokon aj bez pomenovania zákonných odvolacích dôvodov, ako ich formuluje CSP a ako ich uviedol súd prvej inštancie v záverečnej časti rozsudku (poučenie), pričom nesúhlas rozsudkom, bez špecifikácie odvolacích dôvodov, ale aj bez definovania dôvodu, pre ktorý je potrebné vec vrátiť po zrušení rozhodnutia späť súdu prvej inštancie, nie je dôvodom na zmenu alebo zrušenie rozsudku.

4.3. V závere uviedla, že žalobca namieta, že sa súd nevysporiadal s tým, že žalobcovi mohla vzniknúť škoda počas obdobia, kedy bol vlastníkom nehnuteľnosti. Žalobca tvrdí, že žalobkyňa v 2. rade zásadne nesúhlasila s právnym úkonom, ktorým žalobca v 3. rade previedol vlastníctvo na cudziu osobu bez jej súhlasu, preto bola uzatvorená ďalšia kúpna zmluva dňa 02.06.2020, na základe ktorej nadobudli vlastnícke právo žalobcovia v 1. a 2. rade. Tým žalobca výslovne popiera, že by vlastník, pán P., odstúpil od zmluvy z vlastného rozhodnutia, pre vady nehnuteľnosti. Zároveň toto tvrdenie vnáša do konania ako procesne neprípustnú novotu, pretože s určitosťou sa o tom nedozvedel až po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Ak žalobca tvrdí, že nehnuteľnosť vykazovala znaky poškodenia, čo sa odzrkadlilo aj v kúpnej cene (v zmluve z 26.5.2020), poukázala žalovaná na to, že v kúpnej zmluve nie sú uvedené žiadne vady predávanej nehnuteľnosti a svedok P. netvrdil, že by nehnuteľnosť v čase, kedy ju kúpil, mala zjavne

vady v rozsahu, akom tvrdia žalobcovia. Vyjadrila sa aj podľa jej názoru k nedôveryhodnej svedkyne M., ktorá raz tvrdila, že nehnuteľnosti užíval úrad žalobcu v 3. rade na uskladnenie elektroniky (teda na vlhkosť citlivých predmetov) ešte v roku 2019, následne však tvrdila aj to, že sa sťahovali pred zimou 2020, keď ešte bolo pekné počasie. Ani v odvolaní žalobca v 3 rade nevysvetľuje, prečo žalobu nepodal sám a vo vlastnom mene, ale podali ju jeho rodičia, prečo v kúpnej zmluve s p. P. neuviedol žiadne vady nehnuteľnosti ako predmetu predaja a kúpy, ale ani, aká škoda a v akej výške vznikla osobne jemu. Rovnako ako žalobcovia v 1. a 2. rade, ani žalobca v 3. rade nepomenováva dôvod, pre ktorý jeho rodičia (žalobcovia 1, 2) kúpili „vlastnú“ nehnuteľnosť od p. P. o 1000 eur drahšie, než za koľko ju on krátky čas predtým nadobudol, a aký význam má toto zvýšenie k zodpovednosti predávajúceho za vady vecí, či k existencii väd a zodpovednostným vzťahom.

5. K podanému odvolaniu a k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcov v 1. až 2. rade, sa písomne vyjadril intervenient na strane žalovanej ktorý uviedol, že námietka žalobcov na nesprávny procesný postup súdu z dôvodu nerozhodnutia súdu medzitymnym rozsudkom je neodôvodnená, nakoľko súdu nevznikla povinnosť rozhodnúť medzitymnym rozsudkom, či tu právo je alebo nie je. K záverom znaleckého posudku uviedol, že znalkyňa komplexne neposudzovala stavbu ako celok, nezisťovala technický stav nehnuteľnosti ani jej poškodenia vrátane skúmania, či stavba v rozhodnom čase mala zabezpečenú riadnu izoláciu pred vlhkosťou atď. Znalkyňa vo svojom posudku vychádzala len z vyjadrení žalobcov, ktorých opodstatnenosť a správnosť neskúmala vôbec. Napokon sama znalkyňa nepotvrdila, že k poškodeniu časti stavby malo dôjsť výlučne zo strany žalovanej. Dôvodil, že v konaní bolo preukázané, že tvrdenia žalobcov o sústavnom zalievaní steny nehnuteľnosti žalovanou sú nepreukázané, nakoľko zavlažovacie zariadenie si dala montovať až koncom augusta 2019. Keďže medzi rodinným domom a žalovanej závlahovým systémom bola aj stenová bariéra, nie je možné predpokladať, že za tak krátky čas by mohli závlahovým systémom žalovanej vzniknúť poškodenia na spornej nehnuteľnosti, ak táto bola oddelená samostatným betónovým oplotením a oplotenie nevykazovalo žiadne poškodenia. V konaní bolo preukázané, že nehnuteľnosť nebola roky obývaná a vykurovaná, ktorá skutočnosť má zásadný vplyv na poškodenie nehnuteľnosti vlhnutím.

5.1. Poukázal na to, že v konaní nebolo preukázané, kedy mohlo dôjsť k poškodeniu tej časti rodinného domu, ktorý pripisujú žalobcovia konaniu žalovanej a preto je toho názoru že súd prvej inštancie sa riadne so skutkovým i právnym stavom prejednávanej veci oboznámil a rozhodol vecne správne. Nárok žalobcov voči žalovanej nebol preukázaný vôbec. Zdôraznil, že žalobcovia si uplatňujú nároky na náhradu škody voči žalovanej za obdobie, v ktorom ani jeden z nich nebol vlastníkom nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu neobstojí opodstatnenosť ich nároku voči žalovanej. Neobstojí ani tvrdenie, že žalovaná by mala byť zaviazaná solidárne voči žalobcom na náhradu škody, nakoľko žalobcovia neboli nikdy spoločne vlastníkami tejto nehnuteľnosti a v konaní ani nepreukazovali, že im spoločne vznikla / mohla vzniknúť akákoľvek škoda. V konaní bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že žalobcom nemohla spoločne vzniknúť škoda na nehnuteľnosti konaním žalovanej. Žalobcovia však ani nepreukázali, v akom rozsahu im mala každému z nich vzniknúť škoda konaním žalovanej. V okolnostiach prejednávanej veci, zo zisteného skutkového stavu bolo vylúčené, že žalobcom solidárne vznikla škoda v rozsahu akom si ju voči žalovanej uplatnili a preto je ich nárok zmätočný a nepreukázaný.

5.2. V závere uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovia v 3. rade nemohla vzniknúť žiadna škoda, keďže nehnuteľnosť predal o 1 000 eur drahšie, ako ju nadobudol a do nehnuteľnosti nevlozil žiadne investície. Keďže žalobca v 3. rade potvrdil, že 26.05.2020 bola nehnuteľnosť bez väd a 02.06.2020 túto predal žalobcom v 1. a 2. rade za cenu vyššiu, než ju nadobudol, je vylúčené, aby mu akákoľvek škoda na nehnuteľnosti činnosťou žalovanej mohla vzniknúť. V konaní bolo podľa názoru intervenienta preukázané, že nehnuteľnosti boli postavené na pieskových základoch, vystavené viacerým prudkým dažďom a vplyvom viacročnej zrážkovej vody pred vyhotovením dažďovej kanalizácie. Napokon uviedol, že odmieta akékoľvek špekulatívne konanie zo strany žalovanej vytýkané stranou žalobcov, nakoľko podľa poistnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou a poisťovňou, je žalovaná povinná ohlásiť poisťovni, ak sa voči nej vedie súdne konanie, ktoré by mohlo mať za následok povinnosť žalovanej zaplatiť škodu, ktorá je krytá poistnou zmluvou. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žiadal priznať intervenientovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

6. V odvolacej replike žalobca v 3. rade uviedol, že zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach a obsahu svojho odvolania. K výhradám žalovanej k znaleckému posudku N. H. uviedol, že žalovaná počas celého konania mala zákonnú možnosť vypracovať si svoj vlastný znalecký posudok, resp. mohla navrhnúť vykonať kontrolný znalecký posudok a vyfabulované tvrdenia žalovanej o iných vadách

nehnutelnosti neboli zo strany žalovanej vôbec potvrdené. Tvrdenia žalovanej o tom, že N. H. vyhotovila znalecký posudok na presný cieľ a účel považuje za vymyslený a rozporný, nakoľko to znalkyňa svojou výpoveďou vyvrátila. Uviedol, že žalovaná klame, keď zavádza o tvrdení, že jeho manželka A. C. v podstate popiera svoje písomné čestné vyhlásenie, nakoľko bola tiež prítomná pri protiprávnom konaní žalovanej, čo je zadokumentované aj v hlásení polície. Taktiež poukázal na to, že o tom, že žalovanú riešil prostredníctvom obecnej polície sú listinné dôkazy. V závere uviedol, že pokým medzi oboma nehnuteľnosťami nebol vybudovaný bariérový betónový plot, bolo na hranici pozemku klasické pletivové oplatenie a dochádzalo k opakovanému úmyselnému polievaniu nehnuteľností (čo je podložené fotodokumentáciou zo strany žalobcov v 1. a 2. rade, o čom súdu boli doložené fotky, z ktorých jasne vyplýva, že kvapková závlaha opakovaným polievaním zadnej steny domu vybledla – vybielila omietku do určitej pravidelnej výšky, čo žalovaná nevyvrátila a sudca sa s tým vôbec nezaoberal). Žalobca v 3. rade je toho názoru, že škoda vznikla protiprávnym konaním žalovanej a to polievaním nehnuteľnosti kvapkovou závlahou zo strany žalovanej, či už cez pletivové oplatenie, resp. následne zmáčaním základov domu, pretekaním vody cez novo vybudované bariérové oplatenie, čo vyplýva z vyjadrení svedkov, znaleckého posudku, svedectva znalkyne N. H. a priložených jasných fotiek zo strany žalobcov v 1. a 2. rade. Vzhľadom na to, žiadal Krajský súd v Nitre, aby rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13C/18/2021-1429 z 14.10.2024 v zmysle § 389 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové pojednanie a rozhodnutie.

7. Žalovaná v odvolacej duplike uviedla, že z dôvodu urýchlenia odvolacieho konania nepovažuje za potrebné sa vyjadrovať k podaniam žalobcov, nakoľko vo vzťahu k námietkam sa dostatočne vyjadrila v priebehu konania, vo svojej záverečnej reči aj v písomnom vyjadrení k odvolaniu a vo vzťahu k tvrdeniam, ktoré by mohli byť novotami v konaní, nie je dôvod sa vyjadrovať pre nesplnenie zákonných podmienok ich prípustnosti.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Predmetom konania v tejto veci je žaloba, ktorá bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 18.05.2021 a ktorou sa žalobcovia v 1. až 2. rade domáhali od žalovanej zaplata sumy vo výške 6 739,42 eura, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne za obdobie od 25.12.2020 zo sumy 6 249,42 eura do zaplata, ako aj náhradu trov konania. Žalobcovia v 1. až 2. rade sa domáhali zaplata uvedenej sumy na tom skutkovom základe, že žalovaná porušila všeobecnú preventívnu povinnosť a v dôsledku zavlažovacieho systému, ktorý má zriadený na svojom pozemku a v dôsledku nadmerného zavlažovania, došlo k podmäčaniu podlažia rodinného domu žalobcov v 1. a 2. rade, ktorého sú vlastníckmi, čím došlo ku škodám, ktoré vyčíslili v žalobnom petite. Okresný súd Banská Bystrica, vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 23.03. 2021 č. k. 6Up/170/2021 (č. l. 145 spisu), proti ktorému podala žalovaná odpor, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Komárno podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Uznesením zo dňa 15.12.2021 č. k. 13C/18/2021-238 súd pripustil, aby do konania pristúpil ďalší subjekt na strane žalobcov, ako žalobca v 3. rade. Dňa 27.02.2025 žalovaná doručila súdu prvej inštancie návrh na prerušenie konania na dobu ukončenia štátneho stavebného dohľadu. (č. l. 473 spisu). Uznesením zo dňa 20.04.2023 č. k. 13C/18/2021-595, súd pripustil zmenu žaloby v znení, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Podaním zo dňa 22.11.2023 (č. l. 1041 spisu) Komunálna poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, oznámila súdu vstup do konania, ako intervenienta na strane žalovanej z dôvodu, že žalovaná v čase škodovej udalosti mala v spoločnosti Komunálna poisťovňa, a. s. uzatvorenú poisťnú zmluvu č. 6824377166 na dobu neurčitú, ktorá kryla aj poistenie zodpovednosti za spôsobenú škodu. O vstupe intervenienta do konania rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 14.05.2024 č. k. 13C/18/2021-1243 tak, že vstup Komunálnej poisťovni, a. s., Vienna Insurance Group pripustil. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom dňa 14.10.2024 č. k. 13C/18/2021-1429 tak, že návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol, žalobu žalobcov v 1. až 3. rade zamietol a rozhodol, že žalovaná a intervenient na strane žalovanej majú voči žalobcom v 1. až 3. rade nárok

na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a štát má voči žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10.1. Predmetom nároku na náhradu škody v sume 6 739,42 eura s príslušenstvom, ktorý si žalobcovia v 1. až 3. rade v tomto konaní uplatňovali bol dôvod, že v dôsledku nadmerného zalievania zavlažovacím systémom, ktorý bol zriadený na pozemku žalovanej, došlo k zvlhnutiu severozápadnej strany rodinného domu, ktorý bol v čase podania žaloby vo výlučnom vlastníctve žalobcov v 1. až 2. rade, pričom žalobca v 3. rade (ktorý do konania pristúpil) bol vlastníkom rodinného domu v čase, kedy došlo k vzniku škody. V podanom odvolaní žalobcovia v 1. až 2. rade namietali, nesprávne (predbežné) posúdenie vecí, kedy sa súd prvej inštancie nezaoberal výškou spôsobenej škody, v dôsledku čoho podriadili svoje dokazovanie. Namietali, že súd nerozhodoval medzitýmnym rozsudkom, pričom sa podľa ich názoru nevysporiadal s návrhom na zmenu žaloby a námietkami týkajúcimi sa solidárnej pohľadávky. Pochybenie vzhladli aj v tom, že súd prvej inštancie sa dopustil porušenia ich procesných práv, nakoľko súd nevykonal nimi navrhované dokazovanie a museli sa domáhať výsluchu strán sporu. Žalobcovia v 1. až 2. rade napokon namietali, že súd nepriznal nárok na náhradu škody žalobcovi v 3. rade s tvrdením, že v konaní bolo preukázané, že škoda vznikla v časovom období, v ktorom bol vlastníkom tejto nehnuteľnosti aj žalobca v 3. rade a nesúhlasili so vstupom intervenienta do konania. Žalobca v 3. rade v podanom odvolaní namietal, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, prečo nemohol žalobcovi v 3. rade vzniknúť nárok na náhradu škody na nehnuteľnosti, ktorá bola súdnou cestou uplatnená, keďže bolo preukázané, že škoda vznikla v časovom období, kedy bol vlastníkom a rovnako namietal rozhodnutie o náhrade trov konania voči intervenientovi, nakoľko súd okolnosti uzatvorenia poisťnej zmluvy neskúmal a z uvedeného dôvodu žalobcovia pochybujú o okolnostiach uzatvorenia samotnej poisťnej zmluvy, ktorá mala byť spôsobená zo strany žalovanej a vychádzala z výšky škody, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom a ktorá predstavovala náklady na opravu poškodenej nehnuteľnosti, avšak bez toho, aby samotný žalobcovia akékoľvek náklady na opravu nehnuteľnosti vôbec vynaložili.

11. Posúdenie tejto otázky závisí od samotnej oprávnenosti nároku žalobcov v tomto konaní, tak súd pristúpil k posudzovaniu obsahu samotného nároku žalobcov ako poškodených na náhradu škody uplatnenému priamo voči žalovanej, keď je nevyhnutné definovať, čo sa vlastne rozumie škodou, ktorá žalobcom vznikla na ich majetku. Vychádzajúc z definície škody v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ, sa pod pojmom škoda chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú funkciu) má zabezpečiť poškodeným plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac, keď táto definícia zodpovedá skutočnej škode ako samostatnému druhu škody. Skutočnou škodou sa tak rozumie ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (bližšie uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 23/2008). Aplikujúc vyššie uvedenú definíciu škody na skutkové okolnosti tohto sporu, je možné dôjsť k záveru, že v prípade žalobcov bola poškodená nehnuteľnosť, pravdepodobne vznikla skutočná škoda, ktorá však môže byť vnímaná v dvoch rovinách. Prvou rovinou je skutočná škoda ako ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodených, keď hodnota nehnuteľnosti by mala byť zrejme vyššia pred jej poškodením, keď práve v jej dôsledku došlo k zmenšeniu majetkového stavu žalobcov pred a po poškodení nehnuteľnosti. V takomto prípade je nepochybne možné dospieť k právnomu záveru, že škoda, spočívajúca v poškodení nehnuteľnosti, vzniká znížením jej hodnoty a zmenšením majetkového stavu poškodených, bez ohľadu na to, či poškodení už vynaložili prostriedky na jej opravu, či jej uvedenie do stavu, pred vznikom škody. V takomto prípade však na účinné domáhanie sa ochrany práva žalobcov je potrebné, aby bola zo strany žalobcov, v rámci unesenia dôkazného bremena, náležite preukázaná výška majetkovej ujmy poškodených, spôsobenej na jej nehnuteľnosti, a to v rozsahu rozdielu hodnoty nehnuteľnosti pred jej poškodením a po poškodení. Žalobcovia však v tomto konaní nepredkladali súdu žiaden listinný dôkaz, ani nenavrhl vykonať žiadne dokazovanie, ktorým by mal súd za preukázané, že žalovaná suma, ktorej zaplata sa žalobcovia voči žalovanej domáhajú, je práve tá skutočná škoda, ktorá predstavuje reálny úbytok na hodnote ich majetku (bez vynaloženia nákladov na opravu nehnuteľnosti), a to napríklad vo forme znaleckého posudku, alebo odborného vyjadrenia, ktoré by stanovovalo, o akú konkrétnu sumu sa hodnota majetku žalovaných v dôsledku škodovej udalosti znížila. Druhou rovinou, v akej je možné vnímať skutočnú škodu, nárok, na náhradu ktorej majú žalobcovia voči žalovanej, je skutočná škoda, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré boli nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že sa jedná o náklady zo strany poškodených, reálne na danú opravu a uvedenie nehnuteľnosti do pôvodného stavu a aj vynaložené, a nie len hypotetické,

pretože až potom ako poškodený tieto náklady na opravu vynaloží, možno hovoriť v ich prípade o skutočnej škode. Zo zisteného skutkového stavu je zjavné, že žalobcovia sa v tomto konaní domáhali voči žalovanej náhrady škody, ktorú vyčíslujú a preukazujú ako škodu, ktorej výška zodpovedá nákladom na opravu nehnuteľností, avšak bez toho, aby tieto náklady na opravu žalobcovia vynaložili, a teda bez toho, aby k oprave nehnuteľnosti vôbec došlo. Domáhanie sa takéto nároku žalobcu voči žalovanej však nemôže podľa právneho názoru odvolacieho súdu požívať právnu ochranu. Vyčíslenie takejto škody bez ich vynaloženia je tak posúdené ako nesprávne, nakoľko náhrada škody, predstavujúca náhradu hypoteticky vynaložených nákladov na uvedenie nehnuteľnosti do pôvodného stavu, nemôže slúžiť na to, aby poškodení získali v prípade úspechu v tomto konaní peňažné prostriedky, ktoré v skutočnosti vôbec nevynaložili. Zmyslom a účelom ustanovení, priznávajúcim poškodeným právo na náhradu škody jej zaistiť, aby im bola kompenzovaná majetková ujma. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že výška škody nie je závislá na tom, či poškodený nechá vec opraviť, či si ju opraví sám alebo či ostala vec neopravená. Rozsah náhrady škody tiež nie je závislý ani od toho ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú alebo ju predal, prípadne inak s ňou naložil, pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody. Výška škody nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy, túto je možné preukázať aj tým spôsobom, že pri stanovení výšky škody sa bude vychádzať z ceny veci, ktorá mala v dobe pred poškodením veci a v dobe po poškodení veci. V prípade, že poškodený preukazuje výšku škody vyúčtovaním jej opravy, je však nevyhnutné, aby vynaloženie nákladov na opravu poškodený aj preukázal, keď náhrada škody nemôže slúžiť na to, aby poškodený získal v rámci náhrady škody peňažné prostriedky, ktoré v skutočnosti nevynaložil. Keď súd prvej inštancie žalobu zamietol, odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny potvrdil, keď dospel k záveru, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, keď nepreukázali, že by nehnuteľnosť bola reálne opravená a v súvislosti s jej opravou vynaložili konkrétnu výšku finančných prostriedkov tak, aby bola v takom stave ako pred vznikom škodovej udalosti. Žalobcovia tiež nepreukázali ani výšku škody tým spôsobom, aby preukázali v konaní o akú hodnotu škodovou udalosťou bola znížená hodnota nehnuteľnosti, keď nepreukázali jej hodnotu v čase pred škodovou udalosťou a v čase po škodovej udalosti.

12. Odvolací súd teda zhrnutím vyššie uvedeného uvádza, že výška náhrady škody má zodpovedať nákladom, potrebným na uvedenie veci do pôvodného stavu, t. j. do stavu pred poškodením a v prípade, že sa oprava vykoná, je potrebné preukázať skutočnú výšku nákladov v súvislosti s opravou veci, ktorú skutočnosť však žalobcovia v konaní nepreukázali, pretože doposiaľ finančné prostriedky na opravu nehnuteľnosti nevynaložili. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že súd zamietol žalobu práve z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcov, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov považuje za vecne správny, keď súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol, a preto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13.K odvolacej námietke žalobcov v 1. a 2. rade o tom, že sa súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia veci nezaoberal výškou spôsobenej škody, čomu žalobcovia podriadili svoje dôkazne povinnosti odvolací súd uvádza, že povinnosť súdu predniesť predbežné právne posúdenie veci, mu vyplýva z ust. § 181 ods. 2 CSP. Po prednesení podstatného obsahu žaloby a vyjadrenie žalovaného k prednesu žalobcu, súd pred ďalším postupom je vo veci povinný určiť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná alebo nevykoná, s následným predbežným právnym posúdením veci. Uvedené kroky je súd povinný vykonať na prvom pojednávaní určito, zrozumiteľne a dostatočne, v nadväznosti na očakávaný výrok rozhodnutia. Predbežným právnym posúdením je teda činnosť súdu, na základe ktorej súd skutkové tvrdenia právne posúdi, teda ich podradí pod príslušné ustanovenia hmotného práva, pričom z toho posúdenia vyplynie záver, že ak by súd považoval tvrdenia žalobcu za preukázané, dospel by k záveru, že žalobe možno celkom alebo sčasti vyhovieť, teda rozhodnúť tak, ako navrhuje žalobca, prípadne pri neunesení dôkazného bremena rozhodnúť o zamietnutí žaloby.

13.1.K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že predbežné právne posúdenie veci má predovšetkým umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície sporových strán, ich vecnú a efektívnu právnu argumentáciu, riadne substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov a pod. Predbežným právnym posúdením nie je ani súd striktnie viazaný. Pokiaľ žalobcovia v 1. až 3. rade nevenovali dostatočnú pozornosť v rámci dôkaznej povinnosti, k preukázaniu výšky spôsobenej škody, toto konanie nemožno pripísať na ťarchu súdu prvej inštancie, nakoľko predbežné posúdenie veci je len orientačný právny názor súdu, ktorý nie je záväzný a vonkoncom nezbavuje strany sporu využívať prostriedky procesného

útoke a procesnej obrany tak, aby boli v konaní úspešní. Odvolací súd neprihliadol ani na vyjadrenie žalobcov v 1. a 2. rade v tom smere, že vzhľadom na vyslovený predbežný právny názor súdu prvej inštancie, nemohli žalobcovia v spore predvídať potrebu vykonania dokazovania napr. porovnávacími dôkaznými prostriedkami, spreď obdobia uvedeného v žalobe. K uvedenému odvolaní súd uvádza, že ak sa žalobcovia v 1. až 2. rade dožadovali vyvolať súdnu ochranu s cieľom dosiahnuť určitý právny následok, resp. nárok na náhradu škody, boli povinní využiť všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany k tomu, aby svoj žalobný návrh obhájili, dôkazné bremeno uniesli a ovplyvnili priebeh súdneho konania tak, že dosiahnu priaznivé rozhodnutie vo veci samej. Žalobcovia v 1. až 3. rade, boli v konaní povinní preukázať pravdivosť svojich tvrdení dôkazmi bez ohľadu na to, či to predvídajú na základe predbežného právneho posúdenia veci, ktorý súd vyslovil. Navyše žalobcovia v 1. až 2. rade boli v konaní zastúpení advokátom, teda osobou s právnickým vzdelaním, preto odvolací súd predpokladá, že advokát vzhľadom na svoje vzdelanie, bude v súdnom konaní vykonávať všetky odborné právne úkony, ktoré chránia práva žalobcov a ich legitímne záujmy a bude zároveň využívať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v súlade, (ale zároveň iniciatívne) s predbežným právnym posúdením veci. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 28.02.2023 (č. l. 484 spisu) v zmysle § 181 ods. 2 CSP predniesol predbežné právne posúdenie veci, ku ktorému sa žalobcovia v 1. a 2. rade spolu so žalovanou vyjadrili a na ktoré reagovali návrhmi na doplnenie dokazovania a preto z uvedeného dôvodu, nie je relevantná odvolacia námietka žalobcov v 1. a 2. rade o nesprávnom predbežnom právnym posúdení veci súdom prvej inštancie.

14. Za rovnako nedôvodnú námietku, považuje odvolací súd vyjadrenie žalobcov v 1. a 2. rade o tom, že súd mal vo veci rozhodovať medzityýmym rozsudkom, nakoľko to bolo očakávané. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že medzityýmym rozsudkom súd môže rozhodnúť, ak je to účelné. Nie je zrejmé, prečo sa žalobcovia v 1. a 2. rade domnievali, že súd prvej inštancie bude rozhodovať práve medzityýmym rozsudkom, nakoľko jeho vydanie žalobcovia nepožadovali a jeho vydanie je opodstatnené v prípade, ak súd pozitívne vyhodnotí účelnosť tohto postupu. Pokiaľ súd prvej inštancie v konaní nevzhladol potrebu rozhodovať medzityýmym rozsudkom o základe alebo dôvode žalobou uplatneného procesného nároku alebo o prejudiciálne pôsobiacom práve, je bez právneho významu, aby žalobcovia v 1. až 2. rade uvedené odvolaním napádali. Ak súd nemal relevantným spôsobom preukázaný samotný základ uplatneného nároku, pričom by spornou alebo nepreukázanou ostala iba jeho výška, nebola povinnosť súdu prvej inštancie, aby v konaní rozhodol práve touto formou rozhodnutia.

15. Žalobcovia v 1. a 2. rade procesné pochybenie vzhladli aj v tom, že súd prvej inštancie nevykonal nimi navrhované dokazovanie, ktorého sa opakovane dožadovali. Dokazovanie predstavuje procesný postup, v dôsledku ktorého sa vykonávajú dôkazy, potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Účelom dokazovania, je zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností, v ktorom sa uplatňuje zásada kontradiktórnosti, voľného hodnotenia dôkazov v súlade s koncentráciou konania. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zistil, že priebeh dokazovania pred súdom prvej inštancie nepredstavoval zásah do práva žalobcov na spravodlivý súdny proces, nakoľko súd nemusí vykonať každý navrhnutý dôkaz, ale musí vykonať všetky tie dôkazy, ktoré sú potrebné na rozhodnutie, čo v danom prípade bolo splnené a zabezpečené jednak výsluchom samotných strán sporu, výsluchom znalkyne a výsluchom svedkov.

16. Vo vzťahu k námietkam žalobcov v 1. a 2. rade a aj žalobcu v 3. rade, týkajúce sa vstupu intervenienta do konania, odvolací súd poukazuje na uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 14.05.2024 č. k. 13C/18/2021-1243, ktorým súd pripustil vstup intervenienta - Komunálna poisťovňa, a. s. na strane žalovanej a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2024. Je nepochybné, že ustanovenia § 82 ods. 2 CSP umožňuje vstup intervenienta do konania. Podstatou a zmyslom inštitútu intervencie, je posilnenie postavenia účastníka, na ktorého strane intervenient do konania vstupuje, za podmienky, že objektívne existuje relevantný dôvod, z ktorého možno vyvodit', že aj intervenient má na výsledku sporu právny záujem. O právny záujem ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím vo veci môže byť dotknuté právne postavenie intervenienta/jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Reštriktívna interpretácia pojmu „právny záujem“ v aplikačnej praxi nezodpovedá materiálne chápanej podstate ochrany základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, a teda je z ústavného hľadiska neakceptovateľná (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.07.2025 sp. zn. III. ÚS 233/2025). Intervenient v predmetnom konaní dôvodnosť vstupu do konania na strane žalovanej odôvodnil existenciou poisťnej zmluvy č. 4458026913 zo dňa 13.05.2019, ktorá bola uzatvorená medzi

žalovanou a intervenientom, so začiatkom poistenia dňa 14.05.2019 na neurčito (č. I. 1147 spisu), pričom súčasťou poisťnej zmluvy v oddieli C, je aj zodpovednosť za škodu. Na základe uvedeného, nie sú ani v tomto smere dôvodné odvolacie námietky žalobcov v 1. až 3. rade, nakoľko predmetom súdneho konania, je nárok na náhradu škody a nie prieskum poisťnej zmluvy v zmysle platnosti jej uzatvorenia, prípade splnenia platby žalovanej na poistenie. Vstup intervenienta do konania tak bol odôvodnený, na podklade preukázanej a existujúcej poisťnej zmluvy č. 4458026913, ktorá kryla aj nárok na náhradu škody.

17.Odvolací súd sa už ďalej nezaoberal ďalšími odvolacími dôvodmi (aktívnej legitímácie žalobcu v 3. rade, solidárnu zodpovednosť) z dôvodu, že nebol preukázaný jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti, a to vznik škody, čo by v konečnom dôsledku na zamietnutie žaloby nemalo žiaden vplyv. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní rozhodujúci význam, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (viď. Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 16.03.2005 sp. zn. II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, keď z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé, všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti, objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (viď. Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 06.12.2025 sp. zn. II. ÚS 76/07). Keďže v konaní žalobcovia v 1. až 3. rade, ohľadom preukázania dôvodnosti peňažného nároku neuniesli dôkazné bremeno o vzniku škody.

18.Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP tak, že v konaní úspešnej žalovanej a intervenientovi na strane žalovanej priznal voči žalobcov v 1. až 3. rade, ktorí v odvolacom konaní úspech nemali, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd dodáva, že nárok na náhradu trov konania má vo všeobecnosti aj intervenient, pričom sa primárne viaže na procesný úspech tej sporovej strany, popri ktorej sa na konaní intervenient zúčastňuje. Pre priznanie nároku na náhradu trov konania sa aj v tomto prípade uplatňovala zásada úspechu vo veci (§ 255 CSP). V prejednávanej veci vystupoval intervenient na strane žalovanej, pričom jeho vstup do konania bol opodstatnený a odôvodnený existujúcim poisťným vzťahom medzi žalovanou a intervenientom, ktorý bol založený poisťnou zmluvou č. 4458026913 zo dňa 13.05.2019, ktorá zároveň kryla aj nároky plynúce z náhrady škody. V zmysle tejto skutočnosti má aj intervenient na strane žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcov v 1. až 3. rade a vzhľadom k tomu, že v danom prípade sa nejednalo medzi žalovanou a intervenient o nerozlučné spoločenstvo (pričom ani súd nemôže svojím rozhodnutím založiť solidaritu, pokiaľ nevyplýva z hmotného práva a nemôže subjektom vnútiť rozvrhový regres) odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanej a intervenientovi na strane žalovanej. Je však potrebné zdôrazniť, že intervenient nie je sporovou stranou a preto pri vyhodnocovaní výšky priznávanej sumy predstavujúcej trovy intervenienta v zmysle § 256 ods. 2 CSP bude potrebné, aby súd prvej inštancie vyhodnotil výdavky intervenienta v súdnom konaní prísnejšie, než sú zákonné kritéria vymedzené v § 251 CSP (viď. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 442/2022).

19.Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).